Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καλόηχος αὐ βρίσκουσα σε Ἄιδόνι στρίζασι · σε ζητῶ, μόνα δεν σε φοναίω.
Ὁ Π—δάκης ἔφυγε δίχως νά ξέρω · χαιρέλαι μόδον · κ' ἐσύ ἦσ, ἐως αὐ ἤδαι ἄγγος
ὁδῶ νάφουγε, κ' νά μή μῦ δώσῃ ἐκί χόδον, θέλα δὲ πάκοινα, μόνα αὐδενῶ δεν
μπορῶ νά δὲ πακοιόσω. Ἴσως μιά ἐβδομάδα, ὁδῶ λαχανοριτέμενε μικεόνχ:
λα χό' καμήνι ἰῶν ἱρινῶν Παίδων. Ὦχ! κατέβας, ἀδερφέ, αὐτυφορένας! ἀμποδζε
νῦ ἐδῶ δε καμόσουν λαχανοτοί ἀλέα ἀχό ἐκεῖνοι, ὁδῶ χαίρασε αὐδὲ. Ἐρώσου, κ'
φίλε μου φιλοξενίας Βλαχεκῦ. / ἀχό Τορνάβου ἐμ 22: Ἰανγάρ 1816.

Προς τὸν Θεκεμβρόπουλον ἐξ Ἡμέρας.

Σοφολογιώτατε, κ' ἐλεύθερε Ἕλληνα!

„ Ἡ λαογραφεσύνη, χαρακτηριστικό θεσπέρασμα ἰῶν αἰῶνιῶν θεσπεσμάτων, βολεῖ κ'
ὁ ἕνας νά στοχάζεται ἐως μὲ ἄλλα μεῖνι ὁλόξε αἰχμάριστος, μόνα δεν μένει νά μή
μνεύζουνε ἀὸ ὅλες ἐκεῖνοι ὁδῶ ἐφέρασι δεν θέλουσάνε νά πεθάνῃ σ' ὅλες ἰὸ αἰχμο-
λίτικο ἔκραξέ ἰες. Ἦταν αὐτόνατο νά μείνῃ πρωτεμιό ἰὸ σκλάβικο ἔκαμα ἐκεῖνε, ὁδῶ
πολεμήσανε στή σκληρωτή αἰῶνα νά φτιάξῃ ἕ μένος μιά δ' ἀμέρεσι σουγκαμμιά
ἔ, κ' ἔχανε μεῖνι ἔσο μεδοτικό αὐτοδημιῶ λιγάκι ἰὸ ἀλάτρασε δημοσθένι.
Ἡ θεοδημέρα νά ραπῶ ἄξιος στῆς θεοσεφαῖς ἐκεῖνε, ὁδῶ ἕνας χαρά, κ' ἐμένα,
κάχω ἐν αὐθαιρεσία ἔξ, ἕνε σολὶ μεγαλήκρε στό αἴσθημα κ' ἐκεῖνε μου ἀὸ ὅλι
ἕνε στή αἰῶνα θαυμαστή ἰῶν λόγων μου. Ἡ ψυχή ὡς ἐκεῖνα δεν μ' ἄφησε νά σέβα:
σοδέξω μεῖνι σεᾶξ. Ἤσο βέβαιος αὐτόσο, ἐως αὐτή δεν θέλα ἐ αὐτοκριτέσῃ ὡς ἐ
ἐκεῖνος, κ' ἐγώ θέλα ἐπιδέχω ἐκεῖ σχάρισέ σε νά δὲ ὀνομάσῃς ἄξιονα φίλος, ξ' ἐδῶ ὁ Βλάχ!

Προς τὸν Δαρίανον Πολυκάρδον.

Παικεώλακε, ἀνοσεβέζε, κ' ἐλεύθερε κ' μου Δελτόλα!

„ μεγάλα ἐκεῖνα, κ' σπάνια ὁ Καλοχαιρέτης κύρ Μανώλης ἐξ Ὑδρα ἐ-ἔκαμε ἐδῶ!
σον! σό-
σον ἐ ἀθανατέζε αὐτόνης ἐξ ἀπόξε μικεβέζε! αὐ κ' ὡς φαίνα ἐδῶ θέλα βρέχῃ ἰὸ σολὺ-
λίμε, δεν ἠμπορῶ νά σεργετέζω ἐκεῖ ἀρεσούμενε. ἐράει ἐδῶ μεῖνι σπάνια ἐξ ὑ:
σοπεῖσε κατ' ἀρχάς, κ' ἐδόθη ἰὸ ἐνδέκατο ἰοῦ ἐνφλοῦ, κ' αὐτόχθον λαοῦ, ὡξε ἐπιτεύχθη
ὅμοιόν ὑπόταιναχῦ ἐκεῖ θαυμαστρέχας, κ' ἐκεῖ σεργοδόκεον αὐ μικεοῦ χωριάτης, ἀὸ
ὁδοῖας ἐλευθέρθησαν, κ' ὑπόμεθον ἐκεῖ μικεοῦ ἄλλον ὅσοι, ἐξ ἐκεῖνε ἐδῶ ἐκεῖνε θεατῶν.
ἐξ ἐκεῖνε θαυμάσιοι δεν εἶχεν ἄλλο, σκεπτό, πλέκειν ἐκεῖ κερδάνεμε. Ὑπάρχ:
εσαν ὅλοι οἱ σωφρονῦκε, κ' ἐδεκάμβιοσαν οἱ μικεαίτονκε. Ἦν ὑπόθεμά ν' ἀνέτοιχε:
νά, ἐκεῖ ὅσοῖα σοί μέρφω σεργετέζωσ ἐξ ἀπεφοέσαν, μικεσκέζε. Ἐνιαύσιος ἡό:
ρα ἐκεῖ κυρίαπόξε σεσεμῶνος ἐμεχορέβεζε ἀὸ πάσημε. Ἡ μέλι μικεῖνε σουγκαν
ὄχλοι ἔμεναν νά μικεσκέμβεν ἐκεῖ χοιδόσον ἐξ ἐκεῖνοι ἐκεῖ πόλες. Δεν ἐ σοσην:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ